

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3296

гр. София, 31.10.2023 г.

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 2-РО ГРАЖДАНСКО
ОТДЕЛЕНИЕ 1-ВИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети
септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежанка Николова

Членове: Гергана Никова
Соня Найденова

като разгледа докладваното от Снежанка Николова Касационно гражданско
дело № 20238002100328 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 288, вр. с чл. 280, ал. 1 ГПК.

Образувано е по касационна жалба на П. В. Л., представляван от адв. Д. М., срещу
постановеното в производство по иск по чл. 49 ЗЗД решение № 161 от 29.09.2022 год. по в.
гр. д. № 231/2022 год. на Бургаския апелативен съд.

Според касатора решението е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения
на съдопроизводствените правила, необосновано и неправилно. В изложение към жалбата се
позовава на основанията за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1, т. 1 и т. 3
ГПК при твърдения за противоречие с ТР № 1/2013 год. на ОСГТК на ВКС и значение за
точното прилагане на закона и развитието на правото на въпросите:

1. „Законосъобразно ли е въззивната инстанция да заличи допуснати от нея редовно
призовани и неявили се свидетели, неразпитването на които е единственото основание
долната съдебна инстанция да отхвърли предявения иск?“;
2. „Законосъобразно ли е въззивната инстанция да заличи допуснати от нея свидетели под
предлог, че ищецът не бил предоставил актуален адрес при положение, че такъв актуален
адрес по делото е налице, но съдебният призовкар не е открил свидетеля на адреса?“;
3. „Законосъобразно ли е въззивната инстанция да заличи допуснати от нея свидетели, ако
съдебният призовкар не е открил свидетеля на адреса вместо да разпорежи призоваване на
свидетеля чрез РПУ по местоживеенето му?“;
4. „Следва ли въз основа на доказан и установен по делото факт съдът да приложи
тълкуване по аналогия, чрез което да приеме за установен друг релевантен по делото
факт?“.

Ответникът по касация - „Ню медиа груп“ ЕАД не взема становище.

Върховният касационен съд, в настоящият си състав на II г. о., като обсъди доводите на

касатора въз основа данните по делото и предмета на настоящото производство, намира следното:

Касационната жалба е допустима и редовна като подадена в законоустановения срок и от процесуално легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт на въззивен съд, който не попада в изключенията на чл. 280, ал. 3 ГПК.

С обжалваното решение се потвърждава решението от 13.04.2022 год. по гр. д. № 575/2020 год. на Окръжен съд – Ямбол за отхвърляне на предявения от П. Л. против „Ню Медиа Груп“ ЕАД иск за заплащане на сумата 60 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.10.2019 год., претърпени в резултат на разпространени по негов адрес обидни квалификации и клеветнически твърдения в печатно издание – вестник „Уикенд“, бр.40/05.10.2019 год., в статии на стр. 37 и 38 и в заглавната страница на вестника. В мотивите си въззивният съд приема /след анализ на представените доказателства, изслушаните свидетели и приетата комплексна медицинско-психологична експертиза/ за установено наличието на противоправно поведение на физическите лица - автори на статиите, нарушаващо чл. 32, ал. 1 от Конституцията на РБ, чрез неправомерно засягане на честта и достойнството на ищеца и изнасяне на неверни данни за него като човек и професионалист. За доказани са посочени и твърденията от него неимуществени вреди под формата на душевни болки и страдания, довели до влошаване и на физическото му здраве. За да отхвърли претенцията обаче, съставът намира за неустановено твърдяното възлагане на работа по смисъла на чл. 49 ЗЗД от посоченото дружество-ответник.

При мотивиране на този извод съдът се е аргументирал с разпределението на доказателствената тежест по повод възлагането на работата, което приема, че лежи на ищеца. Отчетено е, че пред окръжния съд са били изисквани доказателства от трети лица с цел изясняване на това кой е издател и собственик на вестник „Уикенд“ към релевантния момент - 05.10.2019 год. Съгласно отговор от Министерството на културата на РБ, собственикът на вестник „Уикенд“ е задължен съгласно чл. 7а, ал. 3 от Закона за задължителното депозирание на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги ежегодно да подава в МК декларация по образец, но за 2019 год., 2020 год. и 2021 год. декларация от доставчик на медийна услуга – вестник „Уикенд“ не е подадена. В същото време в писмото е отразено, че договор с „Български пощи“ ЕАД за разпространение на в. „Уикенд“ е сключен с дружеството „Ню Медиа Прес“ ЕООД /различно от ответника/, представлявано от Б. С. Х..

На свой ред, от „Български пощи“ ЕАД са изисквани и представени писмени доказателства: договор от 28.08.2021 год., споразумение за заместване и договор от 04.01.2022 год., от които се установява, че по договора от 23.08.2021 год., сключен с дружеството „Ню Медиа Прес“ ЕООД, „Български пощи“ ЕАД е приело да извършва услугата набиране и доставка на абонамент на вестник „Уикенд“, като със споразумение към този договор дружеството „Ню Медиа Плюс“ ЕООД е заместило в този договор възложителя „Ню Медиа Прес“ ЕООД. С договор от 04.01.2022 год. същото дружество „Ню Медиа Плюс“ ЕООД в качеството на продавач е поело задълженията да предоставя на купувача „Български пощи“ ЕАД вестник „Уикенд“.

Посочено е още от решаващия състав, че в представените по делото първи броеве на вестник „Уикенд“ за 2019 год. и 2020 год. като издател е посочен „new media“, което не позволява идентификацията му с ответното дружество, предвид обстоятелството, че от извършената справка в ТР, на която се е позовал и окръжният съд, става ясно, че са регистрирани осемнадесет търговски дружества, които във фирмените си наименования на български език съдържат „ню медиа“. Едновременно с това, от приетото по делото писмо на Патентното ведомство става ясно, че притежател на регистрираната съгласно Закона за марките и географските означения търговска марка „Уикенд“ с наименование „Уикенд вестник за събота и неделя клюки интервюта кръстословици“, е дружеството „Ню Дей“ ЕООД, гр. София – отново различно от посоченото като ответник по предявената претенция.

На последно място са обсъдени и представените справки от НАП, чиито анализ навежда въззивния съд отново към липсата на пасивна материална легитимация на дружеството „Ню Медиа Груп“ ЕАД, тъй като в процесния период авторите на статиите М. М. и Д. Р. не са били в трудови правоотношения с него.

При така изложените съображения от въззивната инстанция не може да бъде споделен доводът на касатора, че неразпитването на сочените от него свидетели е единственото основание за отхвърляне на предявения иск. Видно е, че решаващите изводи на съда по предмета на спора са формирани на база съвкупния анализ на многобройни доказателства, всяко от които опровергаващо твърдението на ищеца, че ответното дружество е издател и собственик на вестник „Уикенд“ към релевантния момент. Противоречие с ТР № 1/2013 год. на ОСГТК на ВКС не се обосновава – ищецът не е от посочените в него категории лица, за чиито интерес съдът следи служебно, както и разпитът на свидетели не попада в кръга доказателствени средства, които се назначават служебно от съда – оглед, освидетелстване и експертиза. Във връзка с възраженията на касатора в тази насока, въззивният съд в определението си по чл. 267 ГПК е констатирал факта, че допуснатите от окръжния съд в качеството на свидетели по делото И. М., М. З. и Б. Х. не са били разпитани, но не са били и заличени като свидетели. Разпоредил е същите да се призоват на адресите, на които са били призовани пред окръжния съд, както и по телефона, а по отношение на свидетеля М. З. е указано на ищеца да посочи актуален адрес с предупреждение, че при неизпълнение същият ще бъде заличен. Първото открито заседание е отложено и на касатора отново е предоставена възможност да посочи актуални адрес, телефон или месторабота на свидетелите. При последващото открито заседание съдебният състав е констатирал, че на издирения последен известен адрес свидетелят М. не е открит. Свидетелката Х. сочи невъзможност да напусне местоживеенето си в [населено място] поради трайно заболяване на близък, а свидетелят З. също не е открит на указания от ищеца адрес. Следователно е налице обективна невъзможност за събиране на поисканите гласни доказателства, поради което и свидетелите са заличени на основание чл. 158, ал. 1 ГПК и чл. 169, ал. 2 ГПК. По този начин съдът е процедирал съобразно установената съдебна практика – напр. решение № 9 от 26.02.2019 год. на ВКС по гр. д. 1449/2018 год., II г. о. Съгласно приетото в него, хипотезата на чл. 158 ГПК е налице, не само когато заинтересованата страна не е активна при събиране на допуснатото доказателство, но и когато това е затруднено по причини

извън субективните желания и възможности, в това число и при невъзможност да бъде издирен допуснат при призоваване свидетел. В тези случаи съдът не може направо да отмени определението си за допускане на съответното доказателство, а е длъжен на основание чл. 158, ал. 1 ГПК да определи краен срок за неговото събиране с указание, че след срока делото ще бъде гледано без него. Това изискване в случая е изпълнено, поради което и не са обосновани релевираните основания за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1, т. 1 и т. 3 ГПК във връзка с първите три формулирани от касатора въпроси.

Четвъртият въпрос, доколкото е разбираем и относим, се свежда до оборване на конкретно достигнатите фактически констатации на съда относно релевантните факти, на база събраните по делото доказателства, поради което не удовлетворява изискванията за правен въпрос по смисъла на чл. 280, ал. 1 ГПК. Както е посочено в ТР № № 1/2009 год. на ОСГТК, материалноправният или процесуалноправният въпрос трябва да е от значение за изхода по конкретното делото, за формиране решаващата воля на съда, но не и за правилността на обжалваното решение, за възприемането на фактическата обстановка от въззивния съд или за обсъждане на събраните по делото доказателства.

Водим от горното и на основание чл. 288 ГПК, настоящият състав на ВКС, II г. о.,

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ДОПУСКА касационно обжалване на решение № 161 от 29.09.2022 год. по в. гр. д. № 231/2022 год. на Бургаския апелативен съд по постъпилата срещу него касационна жалба на П. В. Л..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____